

71. NÛH SÛRESİ

Mekke döneminin başlarında, Hz. Peygambere karşı çıkışların yoğunlaştığı bir zamanda indirilmiştir. Hz. Nûh'un mucâdelesini anlattığı için bu adı alan sûre, 28 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne göderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imın adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Ey insanlar! Gerçekten Biz Nûh'u, “Can yakıcı bir azap başlarına çökmeden önce, halkını bu korkunç âkıbete karşı uyar!” diye kavmine Elçi olarak gönderdik.

2. Böylece Nûh, “Ey halkım!” diye kavmine seslendi, “Doğrusu ben, size apaçık hakîkati gösteren ve zâlimleri bekleyen acı âkıbeti haber

veren **bir uyarıcıyım!”**

3. “Şöyle ki; yalnızca Allah’a kulluk edin, O’na yürekten saygıyla bağlanın ve O’nun buyruklarını size ileten bir Elçi olarak bana itaat edin!”

4. “Ki böylece Allah günahlarınızı bağışlasın ve sizi helâk olmaktan kurtarıp belirli bir vakte kadar huzur ve esenlik içinde yaşatsın. Unutmayın; Allah’ın belirlediği süre, gelip çattığı zaman asla ertelenemez; keşke bunu bilseydiniz.”

5. Fakat onlar, bütün uyarılara rağmen zulüm ve haksızlığa devam ettiler. Bunun üzerine Nûh, “Ey Rabb’im!” dedi, “Ben halkımı gece gündüz bıkip usanmadan hak dine çağırdım durdum.”

6. “Ama benim çağrım, onları haktan iyice uzaklaştırmaktan başka bir işe yaramadı.”

7. “Şöyle ki, onları bağışlaman için kendilerini ne zaman tövbeye çağırdıysam,

beni duymamak için **parmaklarını kulaklarına tıkadılar**, cehâlet ve önyargı **örtülerine**, sosyal ve ekonomik çevre ve imkanlarına **büründüler**, apaçık hakîkat karşısında inatla **direndiler ve küstahça kibre kapıldılar.**”

8. “Fakat yine de umudumu kesmedim; her türlü imkân ve fırsatları kullanarak, tüm gücümle **onları** gerçeklere **açık açık davet ettim.**”

9. “Ayrıca, kimi zaman **onlara** hakkı **açıkça ilan ettim**, bazen de, rencide olmasınlar diye **onlarla özel olarak, gizlice konuştum.**”

10. “Onlara dedim ki: “Ey halkım, gelin zulüm ve haksızlıktan vazgeçin ve Rabb’inizden bağışlanma dileyin; gerçekten O, çok ama çok bağışlayıcıdır!

11. Rabb’inize kulluk edin ki, göğün bütün maddî ve mânevî nîmetlerini üzerinize yağdırsın!

12. Ve servetinize servet ka tsın, size sağlıklı

ve hayırlı **bir nesil bahşetsin, sizin için** verimli bağlar, **bahçeler** ve hayat bahşeden **ırmaklar yaratsın!**

13. Ey halkım, size ne oluyor ki, Allah'a saygı göstermek istemiyorsunuz?

14. Oysa sizi annenizin karnında bir damla su, bir çiğnem et parçası ve cenin gibi **peş peşe** aşamalardan geçirerek yaratan **O'dur.**

15. Görmez misiniz, Allah yedi kat göğü nasıl birbiriyle uyumlu, mükemmel bir ölçüyle ayarlanmış iç içe **tabakalar hâlinde yarattı?**

16. Ve bu mükemmel sistem içinde, **Ay'ı** ışık yansıtan **bir nur, Güneş'i de** ısı ve ışık saçan **bir lamba yaptı.**

17. Ayrıca Allah, sizi topraktan süzüp çıkardı, yerden bitirdiği bir bitki gibi yetiştirip geliştirdi.

18. Fakat sonunda sizi öldürüp tekrar

oraya döndürecek ve zamanı gelince de, **sizi** hesaba çekmek üzere yeniden diriltip huzuruna **çıkarmaktadır.**

19. Yine görmez misiniz ki, **Allah yeryüzünü sizin** huzur ve güven içinde yaşayabilmeniz **için** her türlü nîmet ve imkânlarla donatarak, bir **halı** gibi serip **döşedi.**

20. Ki, orada bulunan doğal geçitlerde, nehir yataklarında, ovalarda ve **geniş yollarda** rahatça **yürürebilesiniz,** her türlü ulaşım ve taşıma faaliyetlerini yürütebilesiniz ve böylece, yeryüzünün nîmetlerinden gereği gibi faydalanabilesiniz. O hâlde, hâlâ O'na şükretmeyecek misiniz?”

21. Nûh, yüzyıllar süren tebliğ ve uyarılarının sonuç vermediğini görünce, **“Ey Rabb'im!” dedi,** “Görüyorsun ki, bunlar beni zayıf ve güçsüz gördükleri için **bana isyan ettiler ve** bunun yerine, **malı mülkü ve çoluk çocuğu kendisini sadece hüsrana sürükleyen** inkârcı

liderlerin peşinden gittiler.”

22. “Ve dâvetimi etkisiz kılmak için akla hayale gelmedik entrikalar, büyük tuzaklar kurdular.”

23. “Kamuoyunu Nûh’a karşı kışkırtmak için, insanları toplayıp dediler ki: “Bu adam, sizin hayat tarzınızı kökünden değiştirmek istiyor! O hâlde, sakın ilâhlarınızı bırakmayın; özellikle de, inanç ve ideolojinizin birer simgesi hâline gelen Vedd’i ve Suva’yı, bir de Yeğus’u, Yeuk’u ve Nesr’i asla terk etmeyin! Yani, hayatınıza yön veren değerlere ve bu değerleri temsil eden atalarınıza, önderlerinize, efendilerinize sahip çıkın ve ne pahasına olursa olsun, vahiy kaynaklı değerlerin hayata egemen olmasına izin vermeyin!”

24. “Ey Rabb’im! Böylece toplumu yönlendiren bu inkârcılar, aldatıcı propagandalarla birçok kişiyi doğru yoldan saptırdılar. Öyleyse, Sen de bu zâlimlerin yalnızca şaşkınlık ve sapkınlığını artır ve böylece onları cezalandır, yâ

Rab!”

Ve Nûh’un duâsı kabul edildi:

25. Böylece zâlimler, bir türlü vazgeçemedikleri günahlarından dolayı, o meşhur tufanda boğulup gittiler ve hemen ardından kabir hayatında “ateş”in karşısına, kıyâmetten sonra da cehennem ateşine atıldılar ve kendilerini Allah’a karşı koruyacak hiçbir yardımcı da bulamadılar.

26. Daha sonra Nûh, “Ey Rabb’im!” diye yalvardı, “Yeryüzünde bir tek kâfir bile bırakma, bunları yok ettiğin gibi, diğer zâlimleri de azâbınla kahreyle!”

27. “Çünkü onları sağ bırakırsan, Senin tertemiz kullarını doğru yoldan saptırmaya kalkışır, ancak günahkâr ve inkârcı bir nesil yetiştirirler.”

28. “Ey Rabb’im; beni, anamı, babamı, evime mümin olarak girenleri ve diğer bütün

inanan erkek ve kadınları rahmetinle **bağışla**
ve yeryüzünde zulüm ve inkârı egemen kılmaya
çalışan **zâlimlere** başarısızlık, çöküş ve **yıkımdan**
başka bir şey nasip etme yâ Rab!”